

Előfizetési díj:

Egész évre helyben 5 ft.
Félévre 3 „
Postai küldéssel 6 „
Egyes példány — 15 kr.

Hirdetések jutányos árért kö-
zöletnek, külön mindannyiszor
30 kr. bélyegdíj fizetetik.

Debrecenben:

Ez „Értesítő“ kiadó hivatala és a
Tudakozóintézet létezik
Cegléd - Burgundia utcán, a
52-dik számú háznál.

Nagy-Váradon:

Előfizetések és hirdetések fel-
vételnél
Kenézy Miklós
Tudakozóintézetben.

DEBRECEN NAGY-VÁRADI ÉRTESSÍTŐ

BIHAR-SZAROLEGSMEGYEI HIRDETŐ.

Kereskedelmi, ipar, gazdaszat és különféle tartalommal.

Külföldre nézve Kiadó-hivatalunk számára hirdetményeket elfogad, *II. Frankfur-tban: Otto Molien és Jaeger* könyv-
kereskedése; *Bécsben: Haasensteiner és Vogler. Oppelük Alajos és J. G. Brauner.*

Előfizetési felhívás a „**Debrecen-Nagyvárad** **Értesítő**“ 1865. év mákodik felére,
mint 46-dik félévi folyamára.

E számmal a 2-dik féléves előfizetési időszak kezdődvén, — kiknek előfizetési idejük lejárt, azt mielőbb megújítani
tisztelettel kéretnek.

HIVATALOS ÉS MAGÁNY HIRDETÉSEK.

Árverés

Vadász nevű pusztla bérbeadása iránt.

¹³²⁹⁹/III. A nagyváradai cs. kir. pénzügyi kerületi igazgatóság részéről közhírre tétetik, miszerint biharmegyei Nagyvárad kö-
zében Szent András, Ó és Új Palota és Szent János határai közt fekvő, az egyházi alapítványhoz tartozó 628^{7/10} hold 1100 □ ölel számúva részint szántó, részint kaszáló és legelő területei Vadász nevű pusztla, az azon találtató kalló-malom és kocsma épületekkel; az ezen utóbbiban gyakorlandó tulajdon italmérési, valamint a nevezett haszonbéri birtokon vadászati és halászati jogokkal 1865. évi szeptember 1-ső napjától számítandó három és a körülményekhez képest kilenc egymásutáni évekre az alóljegyzett cs. kir. pénzügyi kerületi igazgatóság irodájában 1865. évi július hó 20-kán délelőtti 10 óraker tartandó nyilvános árverés után fensőbbi jóváhagyás kikötése mellett a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adni. — Hová a vállalkozók 210 ft. bánatpénzzel ellátva ezen megjegyzéssel hivatalosak, hogy az árverési feltételek a nagyváradai pénzügyi kerületi igazgatóságnál addig is megtekinthetők. Az árverést megelőző nap estéig írásbeli 50 kros bélyeggel és a fentebbi bánatpénzzel vagy annak valamely cs. kir. pénztárnál bekövetkezett lefizetéséről szóló nyugtával ellátott, lepecsételt, a szóbeli árverés bevégeztével azonnal felnyitandó ajánlatok is elfogadhatnak. — Minden írásbeli ajánlatnál világosan kiteendő, hogy az ajánló az árverési és szerződési feltételeknek magát feltétlenül aláveti, és hogy ezen nyilatkozata ugyanazon törvényes erővel bír, mintha ő a nevezett feltételeket aláírta volna.

A cs. kir. pénzügyi kerületi igazgatóságtól.
Nagyvárad június 19. 1865.

(V. 27. 4—2)

Kassay.

Diószegi vásár.

A Nagyméltóságú magyar királyi Helytartótanács I. év június hó 10-ről 41,750 sz. alatti intézvényével a B. Diószeg városában évenként hatszor tartandó szokott országos vásárokat mindenkor szeredák napokra megartgatni határozta.

Jel esül: az ugynevezett Balázs vásár február hó első hetében szerdán.

Bőj közép vásár március hó 3-dik hetében szerdán.
Aldozó csütörtöki vásár május hó 1-5-ös hetében szerdán.

Sallós vásár július hó 2-dik hetében szerdán.

Egyed vásár szeptember hó 2-dik hetében szerdán.

Miklós vásár december hó 2-dik hetében szerdán.

Kelt B. Diószegen június hó 24. 1865.

(V. 28. 1—3)

Szecey Lajos, város jegyzője.

KÖZTUDOMÁSUL

a dohánytermesztő közönséghez.

Alulírtak van szerencséje köztudomásul adni, miután maga is dohánytermesztő, hogy a legjobb és tiszta kenderből saját felügyelete alatt nagymennyiségű dohányzsinkeket készít, és szolgálatát e tekintetben legutányosabb árért ajánlja nagyhatvan-utszai háznál boltjában, hol megrendeléseket minta szerint elfogad, s egyuttal már kész munkákkal is szolgálhat.

Bignió János,
kereskedő, Hatvan-utca 1093. sz.

(D. 190. 3—6)

S boglyás

a Fancsikán, szabadkézből eladó. Bővebb tudósítást ad róla ez „Értesítő“ kiadóhivatala.

Árverés.

⁷³ VB./¹⁸⁶⁵ Darabos Miklós és neje Szilágyi Mária marasztalt alperesektől, bírói végrehajtás után lezálogolt és megbecsült 87 darab juh, a folyó évi július hó 11-dik napján reggeli 8, s több azt követő órákban a rendes baromvásártéren közönséges árverés után, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett el fognak adni. — Kett Debrecenben a városi Biróságunk 1865. évi június hó 12. tartott üléséből.

Kiss Imre, főjegyző.

(D. 200. 1—2)

Árverés.

⁷⁴⁰/¹⁸⁶⁵ Sz. kir. Debrecen városi Törvényszékének telekkönyvi Tanácsa részéről közhírre tétetik, miszerint Sánta István csapó-utszai külváros 1200 a. forintra becsült háza, f. 1865. év július 24-dik napján d. u. 3 óraker a helyszínen tartandó nyilvános árverés után bíróság fel fog adni. Az árverési feltételek a telekhivatal irodájában megtekinthetnek. Kelt Debrecenben a városi Törvényszék telekkönyvi Tanácsának 1865. év május 31. tartott üléséből.

(D. 184. 2—3)

HELYISÉG-VÁLTOZTATÁS.

Van szerencsém a t. cz. közönséggel, egy a vidéki, mint a helybeli t. cz. kereskedő urakkal tudatni, miszerint

bőr, pokrócz és tarisznya

(azaz szeredás) kereskedésemet,

t. cz. **Schüffer Ferdinand** ur piacdon létező háza alá tettem át, hová is ezentul egy a t. cz. közönséget, az eddig tanusított bizalomnál fogva meghívom, egy a vidéki, mint a helybeli t. cz. kereskedő uraknak becses megrendeléseit intézni kérem.

Ez alkalommal batorkodom tudomásra juttatni a t. cz. egy helybeli, mint vidéki közönségnek, miszerint a pesti biztosító-intézet, debreczeni főgnyökségétől ügnyökséggel állással megbízattam s eszközök tűzár-biztosításokat lakházakra s gazdálkodásnál találattató mindenféle épületekre, mezeli természetmennyekből álló készletekre, valamint jégkárak ellen mindennemű földtermesztményekre, eszközölk pedig a lehető legjobb feltételek mellett.

Májushó 1865.

1-3

Lázár Lajos bórkereskedő.

Pest, junius hó 1865.

HIRDETÉS.

Teljes tisztelettel értesítjük a t. cz. közönséget, hogy eddig **Schwarz J. B.** urnál Nagyváradon létező gyárunk gazdasági földművelési eszközgépeli s zeinek raktára

Adler Ignác urhoz Nagyváradon

tételt át, ki ezentul gyártmányaink itteni gyáriárak mellett eladására, hozzáértve a szállítási költséget egyedül feljogosítva van; kérjük tehát igen tisztelt vevőinket, hogy szükségleteik megrendelése iránt nevezett meghívottunkhoz fordulni sziveskedjenek.

Vidacs István géppárra.

Nagyváradon junius hó 1865.

A fentebbi körözvényből értesülni tetszett a t. cz. közönségnek, hogy hármevet szerzett hazai intézetünk

Vidacs István géppárra

gazdasági gépei s földművelési eszközöknek raktára

csak is egyedül nálam létezik, s hogy én e gyártmányokat pesti gyáriárak mellett, a fuvarköztség hozzáadásával helyben eladom, s hason feltételek alatt rendelkezést is elfogadni jogosulttaltam.

Batorkoom tehát, nagybecsű rendeleteit a t. cz. közönségnek ezen tárgyakra nézve úgy mint bármely gazdasági gépek, mint **vetemények, marhasót** sat. illető, végre bárhovai szállításokat azon hozzáadással kikérni, hogy valamint ez ideig úgy továbbá is tisztelt meghívóim bizalmát gyors és helyes kivittel, nemkülönb legelőcsőbb felszámolás által minden tekintetben igazolni folyvást iparkodni fogok. Teljes tisztelettel
(D. 193. 2-3) **Adler Ignác, Zöldfa-utza.**

Árverés.

Sz. k. Debrecen város törvényszéke mint gyámhatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a néhai **Flosvai Andrásné Nagy Erzsébet** hagyatékához tartozó **Csapó-utcai 367-dik számú 3500 forintra becsült ház** Ondódi külső földjével, és a N. cseréi 200 arft becsült 1. és 1. felbogyás kaszálló, a folyó 1865-ik évben és pedig a ház Julius 10-kén szükség esetére augusztus 7-dik napján d. u. 3 órákor a helyszínen, a kaszáló pedig Julius 11-kén szükség esetére augusztus 8-kán d. u. 3 órákor szintén a helyszínen tartandó nyilvános árverésen bíróság el fog adni. Az árverési feltételek törvényeski tanácsos **Hajdu Mihály** urnál megtekinthetők lévén. — Kelt Debrecen város törvényszékének mint gyámhatóságnak 1865. évi april 26-kán tartott üléséből. (D. 199. 2-3.)

Árverés.

1193. VB./1865. Kovács János és neje marasztalt alperesektől bírói végrehajtás után lefoglalt és megbecsült 2 darab ló, egy fejős tehén, és több rendbeli háziesszöközök, e folyó 1865. évi július hó 11-dik napján reggeli 8, s több ezt követő órákban, — és pedig a 2 ló és tehén a rendes baromvásártéren, a háziesszöközök pedig azoknak piacutjai hazoknál, — végre ugyanazoknak a szepesi tanyán lefoglalt szénatermeszők a következő u. m. július hó 12-kén d. e. 9 órákor ugyanazon tanyán, közönséges árverés után azonnal készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek el fognak adni. — Kelt sz. k. Debrecen város Bíróságának 1865. évi junius hó 12. napján tartott üléséből.

Kiss Imre, jegyző.

(D. 201. 1-2)

Árverés.

372/1865. Sz. kir. Debrecen város Törvényszéke telekkönyvi Tanácsa részéről közhírré tétetik, hogy özvegy **Csáthi Józsefné** 94 számú 800 aftra becsült háza, külső 4 hold 500 □ öl szántóföldével, f. 1865. év augusztus 7-dik, szükség esetére szeptember 7-dik napján d. u. 3 órákor a helyszínen tartandó nyilvános árverésen bíróság el fog adni. Az árverési feltételek a telekhivatal iródjában megtekinthetnek. Kelt Debrecenben a városi Törvényszék telekkönyvi Tanácsának 1865. év junius 21. tartott üléséből. (D. 204. 1-3)

Árverés.

611/1865. Sz. k. Debrecen város Törvényszéke telekkönyvi Tanácsa részéről közhírré tétetik, miszerint **Mária Sándor** és neje **Harsányi Mária** péterfa-utszai 780-dik számú 1000 aftra becsült háza, 6 hold 340 □ öl onddi földjével, és a macsi 2725 aftra becsült 5 1/2 nyilas tanya-földük, folyó 1865-dik év július 3-kán, szükség esetére augusztus 3-kán, és pedig a macsi föld délelőtti 9, a ház délutáni 3 órákor, a helyszínen tartandó nyilvános árverésen, bíróság el fog adni. Az árverési feltételek a telekhivatal iródjában megtekinthetnek. Kelt Debrecenben a városi Törvényszék telekkönyvi tanácsa 1865. év május 3. tartott üléséből. (D. 172. 3-3)

Önkéntes árverés utáni haszonbérbeadás.

Öz. **Rickl Antalné** aszszonyásnágnak az elepi pusztán lévő 67 nyilas tanya-földje, a rajta lévő épületekkel, kényelmes urilakkal, gymölcsös és zöldséges kerttel együtt, f. évi jul. 3-kán délelőtti 10 órákor, alólírnak főiskolatéren 349. sz. a. lakásán 3 vagy 6 esztendőre önkéntes árverés után a legtöbbet ígérőknek haszonbérbe fog adni.

Debrecen junius 16. 1865.

Simonffy Sámuel,

h. ügyvéd.

(D. 191. 3-3)

Árverés.

774/1865. Sz. kir. Debrecen város Törvényszéke telekkönyvi Tanácsa részéről közhírré tétetik, hogy **Pap Mihály** né született **Szabó Mária** halva-utszai 1494. szám alatti 2 hold 500 □ öl külső földjével együtt 1200 aftra becsült háza, folyó 1865. év július 19-kén délutáni 3 órákor a helyszínen tartandó nyilvános árverésen, bíróság el fog adni. Az árverési feltételek a telekhivatal iródjában megtekinthetnek. Kelt Debrecenben a városi Törvényszék telekkönyvi Tanácsa 1865. év junius 9. napján tartott üléséből. (D. 195. 2-3)

Tanuló

kerestetik

Debrecen egyik első **főrszabó-üzletébe** felvéendő. Utasítást ad a lap szerkesztősege.

Árverés.

3239 P./1865. A néhai **Szececsy Sámuel** hagyatéki csödlomégéhez tartozó összes ingóságok, u. m. vegyes, s különösen fűszerkereskedési cikkek, ecetgyári felszerelvények, butorok, ágý és ruhaneműek, házi-, konyha-, kamara- s pinebeli eszközök, vasbronzos hordok sat. a hagyatéki háznál (halva-utszai külvároson 3408. sz. a.) folyó évi július hó 4-dik napján reggeli 8 órákor megkezdendő nyilvános árverésen — azonnali készpénz fizetés mellett, — el fognak adni. — Debrecenben 1865. jun. 30.

Tóbi István,
törv. kiküld. tanácsnok.
(D. 203. 1.)

Bírói árverés.

1299. VB./1865. Jablonczay Kálmán marasztalt alperesetől bírói végrehajtás után lefoglalt és megbecsült házi és gazdasági eszközök, 20 szekér zsupszalma és 4 darab ígás ló, — és pedig a lovak a folyó évi július hó 18-dik napján reggeli 7 órákor a rendes baromvásártéren, — a többi ingóságok pedig ugyanazon napnak több azt követő délelőtti és délutáni óráiban, végrehajtást szenvedőnek pallagi tanyáján, közönséges árverés után a legtöbbet ígérőknek azonnali készpénz fizetés mellett el fognak adni. — Kelt sz. ktr. Debrecen város Bíróságának 1865. jun. 26. tartott üléséből.
Szabó József, jegyző.
(D. 205. 1-3)

Árverés.

667/1865. Sz. kir. Debrecen város Törvényszéke telekkönyvi Tanácsa részéről közhírré tétetik, miszerint **Szabó Sámuelné Gal Rozália** egy is mint néhai férjétől származott gyermekei gymányának 2038. számú 800 aftra becsült háza, külső onddi 5 hold 400 □ öl szántóföldjével, folyó 1865. év július 10, szükség esetére augusztus 4-dik napján délutáni 3 órákor, a helyszínen tartandó nyilvános bírói árverésen el fog adni. Az árverési feltételek a telekhivatal iródjában megtekinthetnek. — Kelt Debrecenben a városi Törvényszék telekkönyvi Tanácsa 1865. év május 17. napján tartott üléséből. (D. 173. 3-3)

Az öreg Pomeschick története.

(Vége.)

Az ut, melyen most haladtunk, egészen más volt, mint a melyen jöttünk, mert az a vár falain kívül vezetett.

A parancsnokhoz vezetettünk, ki már régen aludt, a cár parancsára felkeltötték. A parancsnok jött, miközben nyugtalanságot egy erőszakos mosoly által igyekezett elpalástolni.

Egy férfunál, milyen Pál volt, a foglyár ép oly kevésbé volt bátorságban mint maga a fogoly, a hóhér egy mint áldo-

zata. — Vezetőm értesíté a parancsnokot, hogy nekem egy megbízásom van hozzá. A parancsnok figyelmesen reám tekintett. Én, anélkül, hogy egyetlen hang jött volna ki ajkimról, átnyújtam neki a cár parancsát. A lámpa világához közeledett, a pecsétet megvizsgálta s a cár magánypecsétét ősmerte meg, melyet csupán titkos ügyeknek szokott only használni. Meghajlott s a szokásos keresztvetés után a parancsot felnyitotta. Olvasta, élesen reám tekintett, ismét olvasta s aztán hozzáz szólt: „Önnek látnia kell? — „Igen.“ Feleltem én. „nekem látni kell.“ — „Mit kell önnek látni? — „Őn azt jobban tudja mit.“ — „És ön azt nem tudja? — „Nem.“

Egy pillanatra gondolkozóvá lőn, aztán vezetőmet kérdezé: „Őn is velünk jöved? —

„Nem. én itt várom be, még mind el lesz végezve.“

A parancsnok eztán egy szolgálóhoz fordult és parancsolá, hogy két szánka és négy katona reája várakozzon, kik közül kettő csakánnyal, a másik kettő fejszékkel legyenek ellátva.

A szolga ment és a parancsnok hozzáz fordulva mondá: „Nos, jöjjön és lásson ön.“

Én követtem s még egy harmadik utánuk jött.

Sok, megszámlálhatatlan lépcsőkön haladtunk lefelé, földalatti folyosókon kanyarogtunk, melyekből mindenféle börtönök ágaztak szét. A harmadik — legelső osztályban egy 11 számmal jelelt vasajtónál állott meg a parancsnok és jelt adott.

Kívül 20 fok volt a hideg. A mélységben, hol most voltunk, e hideg még nedvességgel is vegyes volt annyira, hogy egész velőmíg hatott. Az ajtó fölynyitatt; még hat ragacsos lépcsőn léptünk alá egy 8 láb négyszögű börtönbe.

A lámpa halvány világánál úgy tetszett, mintha a börtön egyik szegletében emberi alakot láttam volna mozogni.

A parancsnok az utolsó lépcsőn állva maradt, mert a börtön nedves hideg gőzzel volt eltelve. Most tompa zúgás hallatszott, körültekinték és a falon egy egy láb magas és négy láb széles lörest vettem észre, a hideg szél ezen süvöltött keresztül, erős légmozgást okozva a nyitott ajtóval szemben.

„Kelj fel és öltözködj“ szólt szigorú hangon a parancsnok és én a börtönőrnek parancsolám: „Világíts a börtön hátszínébe, mert nekem parancsom van mindent látni.“

És láttam . . . egy sovány, elszáradt, halvány öreg embert, fehér hajjal és melléig erő ősz szakállal felemelkedni, kinek tagjai csupán egy elrongyolt bundadarabbal voltak betakarva, mely alatt meztelen csontos reszkető testét lehetett látni. Talán e testet egykor fényes drága öltözék takarta, talán az elszáradt hus nélküli mell egykor érdemjelekkel volt diszítve. Most csupán egy élő csontváz volt, mely rangját, méltóságát sőt nevét is elveszté — mert most csak 11 számmal nevezték.

A fogoly fölállott, bundája rongyaiba burkolódzotti, anélkül, hogy egyetlen panaszos hang jött volna ajkimról. Alakja az idő, egészségtelen levegő, sötétség talán az éhség által is meg volt hajlva — törve; tekintete azonban büszke, csaknem fenyegető volt.

„Már jól van“ mondá a parancsnok, „most menjünk!“ Először ő maga ment ki. A fogoly egy végpillanatot vetett börtöne falaira, vizkorsójára, elrohadt szalma fekhelyére. Egy mély sohaj szakadt föl kebléből és mellettem ellépett. Soha nem fogom elfeledni a tekintetet, melyet reám vetett, a szemrehányást, mely abban rejtőzött. Mintha mondt volna: Még oly fiatal s már bérence a zsarnokságnak. Én elfordítám szememeimet, mert e tekintet, mint tőrszurás egész szívemig hatott.

Ő kiment, én utána, a börtönőr utánunk, ki ismét szorgalmatosan lakoltta be a börtön ajtaját. Talán azért irtítotték ki e tömlőcöt, hogy már más lakó számára szükségeltetett.

A várudvaron két szánkát találtunk. Az egyikbe a fogolynak kelle lépnie, a parancsnok oldala mellett foglalt helyet és én velők szemben.

A Nawa folyam közepéhez érve a szánkák az uralkodó város felé vettek az irányt.

Az idő a legborzasztóbbak egyike volt, milyet egész életemben értem. A hó oly sűrű s vastag pelyhekben hullott, mintha falmagasságra akart volna emelkedni, hogy bennünket maga alá tessen.

Épen készülöben voltam felső öltönyömből kivetkezni, hogy azt a szegény didergő öregnek átadjam, midőn a parancsnok szándékomat észrevéve, mondá: „Azt tenni már többé nem érdemes.“

Végre a szánkák megállottak, körülbelöl egy mért-földnyi távolságra lehetünk Pétervártól. A parancsnok kilépett, a négy katona szinte műszereikkel.

„Vágjatok egy lyukat a jégnek“ rendelé a parancsnok. Az irtózat egy kiáltását nem tarthatam vissza ajkamról, már mindent kezdék érteni.

„Ah!“ mormogta magában az ősz oly kifejezéssel, mely egy váz mosolyához volt hasonló. „Tehát mégis emlékezik reám a cárnő, én azt hívém, hogy már egészen megfélekedeztet rólam.“

Melyik cárnőről szól ez? három cárnő követte már egymást: Anna, Erzsébet és Katalin. A szerencsétlen bizonyosan még ezek közül valamelyik alatt gondolta, hogy él.

A katonák a jeget szétörték, a víz felszökött alóla. „Lépj ki!“ kiáltott a parancsnok az öreghez. Az ősz ember engedelmessékedett, a jégre térdelt és imádkozott.

A parancsnok csendes hangon adá ki rendeletét a katonáknak, aztán mellém ült a szánkába, mert én nem hagytam el tiltómet.

Egy perc múlva az ősz felállott és mondá: „Kész vagyok.“

A négy katona megragadta — én elfordítam tekintetemet és hallottam egy testnek a vízbe zuhanását, az ősz ember eltűnt.

Alig tudtam kiáltani a kocsisnak: „Előre, előre hajts.“ „Megállj“ kiáltott a parancsnok, „még nem történt meg minden.“

„Mi van még hátra?“ kérdezém — „hogy várakozzunk.“

És még egy fél órát vártunk, ekkor egy katona jelenté a parancsnoknak, hogy a rés már ismét be van fagyva. „Most hajts“ kiáltott a parancsnok.

Eztán repültünk, mint csak a lovak lábai engedék, a borzadály helyét elhagyni. Tíz perc múlva elértük az erősséget, hol én vezetőmet megtalálva, öt perc múlva ismét felnyitá előttem a cárhoz vezető ajtót.

A cár egészen fel volt öltözve, épen úgy, mint elhagytam.

„Nos?“ kérdezé.
„Én láttam Felsőg!“
„Té láttad? láttad?“
„Nézzen meg engemet Felsőg és szavamban nem fog kétkedni.“

Velem szemben egy tükör függött, láttam magamat benne. Oly halvány voltam, vonásaimból annyira kivetkezett, hogy alig valék képes önmagamra ösmerni.

A cár reám mereszté szemeit, aztán íróasztalából egy papírt vont elő és szólott: „En neked Traitzta és Pereslaff között egy birtokot ajándékozok 500 paraszttal. Utazz el még ez éjszaka és többé ne merészelj jönni Pétervárra. Ha fecsegsz, úgy tudod mint szoktam büntetni. — távozz.”
Most először beszéltem el e történetet. B.

Szinkör.

Nagyvárad, június 1865. Tiszelt szerkesztő ur! Ez „Értesítő” 24-dik számában tett ígéretemmel, néhány napi távollétem miatt késve bár — de szavamatt ezennel beváltom, és akkor nyilvánított szives elfogadása következtében, bátor vagyok ezennel egy rövid újdonsággal alkalmatlankodni:

Reszler drama és dalműtársulata e hó 5-dikén kezd meg előadásait. Eddig előadtak: „Falusiak”, „Nőuralom”, „Női harc”, „Troubadour”, „Egy jó madár”, „Egy nő, ki az ablakon kiugrik”, „Ernani”, „Fenn az erenyő, nincsen kas”, „Csikós”, „Viola”, „Lucia”, „Brankovics”, „Perichon utazása”, „Tiz leány, egy férj sem” (kétszer egymás után), „Bányarém”, „Dunanan apó és fia utazása”, „Idegesek.”

Egyes egyénekről részletes bírálatot írni hosszadalmas, — de nincs is szándokom, hanem menniye a taps és kihívások után itélni lehet, köztetszésben részesültek. Az operai tagok közül kiválólag egyedül csak Reszler né és Reszler a kitüntetés méltán megérdemlik, jól iskolázott érteljes hangukért és művészi énekük s játékuikért. A dramai tagok közül a közönség kiváló kedvencei — a nők közül főleg Foltényiné, Fehérváriné, Bánhidi Emilia is némely szerepekben. Felemlítendő még Pifkó kisasszony, ki igen szép színpadi kül-sővel és rokonszenves hanggal bír, — ő még kezdő, de már is annyi jelét adá hivatottságának, miszerint ha szorgalma el nem hagyja, a magyar színészetnek rövid időn egyik kitűnő tagja leendő. — A férfiak közül kitűnik: Foltényi, Kovács József, Bokodi, Szombati stb. Méltó dicséretet érdemel Fehérvári, mint rendező, ki e téren igen nagy tapintattal és szakavatottsággal bír.

Az operette részről az ügyes Timárné araja a taps és kihívásokat. Férfi részről: Reszler, Foltényi és Szombati, — Szigethi is körünkben van társulatának néhány tagjával, kik szinte közreműködnek, és tetszésben részesülnek, — kivált maga az igazgató Szigethy és Némethi Irma. — Reszler színgazgató urnak valóban már is igen jelesen szervezett társulata van és mint magától az igazgatótól hallánk, — még néhány tekintélyes erőkel szaporodni fog társulata, — Mán dokk és Egyűd a szerelmes osztályra, és Dózsa a budai népszínház volt tagja — már szerződve vannak. — Valóban irigyelni lehet a debreceniekül azon élvezetes estvéket, melyeket e jól szervezett társulat, jeles és összevágó előadásaival télen át nyújtand. Jövő hó reánk nézve igen elővadás leendő, miután egymást érendik a próbát énekel — énekes és énekesnők — kik közül az igazgató a legjobbakat kiválasztva szerződötteti fogja a debreceni társulányt. Igen nagyban emeli az előadások menetét Reszler ur által szerződöttetett ballet, Peroy budai népszínház első ballet-mester vezénylete alatt, — minden fellépőket kihívás és általános meglegedés jutalmazza. — Az Ördög piluláira nagyban folynak az előkészületek — előre örvendünk e tüneményes és látványos bohóságának. — Végül megemlítésre méltó Tótfalusi vendég fellépte, ki igen szép erőteljes bassbariton hanggal bír, de még távol van azon színpadi otthonosságtól és ének képzettségétől — melyet e társulat jeles baritonistája Mezei bír. — Ígéretem beváltva Isten önnel — a viszonzatlásig, — ha megengedi? — (Sőt kérjük. Szerk.)

Előfizetési felhívás

„Vasárnapi ujság”

és

„Politikai ujdonságok”

1865-dik év folyamára.

Mindkét lapra együtt előfizetve: egész évre 10 frt, félévre 5 frt o. é.

Egy lap külön egész évre 6 frt, félévre 3 frt o. é.

Kibúzott lotteriai számok 1865.

Budán Jun. 28. 45, 4, 5, 83, 67.

Bécsben Jun. 24. 38, 40, 77, 26, 6.

Temesvárv Jun. 24. 55, 68, 81, 9, 78.

Linz Jun. 28. 15, 29, 42, 9, 56.

Debreceni piaci középar ujp. jun. 27.

Tisztabuza pozs. mérő: 2 frt. 20 kr. Kétszeres 1 frt. 60 kr. Rózsa 1 frt 15 kr. Arpa 1 frt. 05 kr. Zab — frt 90 kr. Tengeri 1 frt 70 kr. Köles 1 f. 50 kr. Kása 2 f. 40 kr. Marhahus fontja 13 kr. Disznóhus fontja 16 kr. Szalonna mázs. 28—31 frt.

N. Váradi piaci középar ujp. jun. 27.

Tiszta buza pozs.m. 2 for. 80 kr. Kétszeres 1 for. 75 kr. Rózsa 1 f. 25 kr. Arpa 1 f. 10 kr. Zab 0 f. 90 kr. Tengeri 1 f. 80 kr. Kása 2 f. 40 kr. Burgonya 1 frt 20 kr. Marhahus fontja 16 kr. Disznóhus fontja 24 kr. Szalonna fontja 36 kr.

MENETREND

a tiszavidéki vaspályán, 1865. Május 1-től kezdve, további rendelésig.

	óra/percz		naprész		óra/percz		naprész	
	óra	percz	óra	percz	óra	percz	óra	percz
I. Bécs és Pestről Kassa felé.	Bécs	ind.	8	—	este	7	45	reg.
	Pest	6	25	reg.	5	35	este
	Czepléd	9	27	..	8	24	..
	Szolnok	10	27	..	9	42	éjjel
	Püsp.-Ladány	1	26	dél.	1	20	..
	Debreczen	3	—	..	3	47	reg.
	Nyiregyháza	4	28	..	6	22	..
	Tokaj	5	25	..	8	5	..
	Miskolcz	7	24	este	11	3	dél.
	Kassa	érk.	9	56	..	2	49	dél.
II. Bécs és Pestről Nagyvárad felé.	Bécs	ind.	8	—	este	—	—	..
	Pest	6	25	reggel	—	—	..
	Czepléd	9	27	..	—	—	..
	Püsp.-Ladány	1	58	délután	—	—	..
	B.-Ujfal.	3	13	..	—	—	..
	Nagyvárad	érk.	4	38	..	—	—	..
III. Bécs és Pestről Arad felé.	Bécs	ind.	8	—	este	—	—	..
	Pest	6	25	reggel	—	—	..
	Czepléd	9	47	..	—	—	..
	Szolnok	11	2	..	—	—	..
	Mező-Túr	12	39	délután	—	—	..
	Csaba	2	56	..	—	—	..
	Arad	érk.	5	—	..	—	—	..
IV. Kassa-ról Pest és Bécs III. Arad felé.	Kassa	ind.	5	21	reg.	11	—	dél.
	Miskolcz	7	52	..	3	2	dél.
	Tokaj	9	35	..	5	35	..
	Nyiregyháza	10	34	..	7	25	este
	Debreczen	12	12	délb.	10	29	éjjel
	Püsp.-Ladány	1	45	dél.	12	56	..
	Szolnok	4	44	..	4	43	reg.
	Czepléd	érk.	5	41	este	5	54	..
	Pest	8	37	..	8	45	..
	Bécs	6	—	reg.	6	33	este
V. Nagyvárad-ról Pest és Bécs felé.	Nagyvárad	ind.	10	6	dél előtt	—	—	..
	B.-Ujfal.	11	34	..	—	—	..
	Püsp.-Ladány	12	48	délután	—	—	..
	Czepléd	5	41	este	—	—	..
	Pest	8	37	..	—	—	..
	Bécs	6	—	reggel	—	—	..
VI. Arad-ról Pest és Bécs felé.	Arad	ind.	10	15	dél előtt	—	—	..
	Csaba	12	14	délben	—	—	..
	Mező-Túr	2	32	délután	—	—	..
	Szolnok	4	22	..	—	—	..
	Czepléd	érk.	5	33	este	—	—	..
	Pest	8	37	..	—	—	..
	Bécs	6	—	reggel	—	—	..

A közállomásokról indulás ideje, a minden pályaudvaron kifüggesztett részletes menetrendben van kimutva.